Doğan Kardeş

Sayı : 2
7 Kasım 1966
Pazartesi

Fiatı : 50 Kuruş

2000 YILININ ROMANI
ATEŞTOP URANUS'TA
2

BEŞ KITADAN
Sayfa : 3

VİLDAN ABLA
Sayfa : 4

YAŞAYAN ATATÜRK
Sayfa : 5

PULCULUĞA BAŞLARKEN
Sayfa : 9

DODO KUŞU
Sayfa : 13

DÂHİ
Sayfa : 16

GEMİNİ KAPSÜLÜ
Sayfa : 17

(Devamı son sayfada)

OKUYUCU MEKTUPLARI

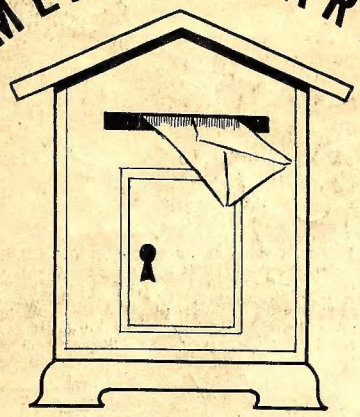

Aylâ Türkmen - Bartın : Bize yazıp istediklerinizi bundan böyle Doğan Kardeş'in yeni şeklinde bulacaksın.

Kayhan Batu - İzmit : Doğan Kardeş'ten hoşlandığını yazıyorsun. Buna çok sevindik. Sizleri memnun etmek başlıca amacımızdır.

Betül Çelik - Ankara: Doğan Kardeş'in bugüne kadar yayınlamış olduğu kitapları ne kadar çok beğendinse bundan sonra yayınlanacak kitapları daha da çok beğeneceğine eminim.

Nilgün Gülşen - Malatya : Geçen yaz gönderdiğin şiirlerin yayınlanmamasına gücenmişsin. Haksızsın kızım. Biz her şiiri yayınlayamayız. Yayınlayacağımız şiirlerin herkesin hoşuna gidecek bir biçim ve anlamda yazılmış olması gerektir. Böyle güzel şiirler de hemen yayınlanmaz. Sıraya girer ve sırası gelince yayınlanır.

Vildan Sürer - Beşiktaş: Kızım daha çok okuman ve ondan sonra şiir denemeleri yapman gerek. Bir süre daha oku, ondan sonra daha güzel şiirler yazıp bize gönderirsin. O zaman da biz beğenirsek şiirini Doğan Kardeş'e koyarız.

Gönül Altan - Pendik: Mektubundan daha pek küçük olduğunu anlaşılıyor. Hele imlâ hataların o kadar çok ki... Sen de öbür kardeşlerine yazdığım gibi şimdilik çok okuyup çalışmalısın. Hele imlâ kurallarını iyice öğrenmelisin.

Nilgün Gülşen - Malatya : İlgine çok teşekkür ederiz. Yalnız şiirlerin yayınlanmıyor diye bize gücenme. Ben kimse ile dargın kalamam, sonra çok üzülürüm. Ama seni gücendirmemek için de daha çok düzelmek isteyen şiirlerini de yayınlayamam. İnşallah ileride sen de bizim hoşumuza gidecek şiirler yazarsın. O zaman biz de senin şiirlerini Doğan Kardeş'e basarız. Nasıl şimdi barıştık mı?

Nilgün Atasoy - Teşvikiye: Doğan Kardeş'in yeni şekliyle istediklerinin büyük bir kısmını yerine getirmiş oluyoruz. Yabancı dil için yazdıklarını biz de düşünüyoruz. Ama bugün için buna imkân yok. Doğan Kardeş'i yakın bir gelecekte daha modern makinelerde basmak istiyoruz. Okuyucularımızdan beklediğimiz ilgiyi bulur ve derginizin baskısını 100 binin üstüne çıkarırsak bu isteğinizi de umduğunuzdan çok daha iyi bir şekilde yerine getireceğimize emin olabilirsiniz.

7 YANLIŞ

«Futbol maçında da hakemin düdük yerine zurna çalması mümkün mü?» diye sormayın Ressamın canı istemiş resimleri böyle yapmış. Resmi böyle çizmiş, ama bu arada da birinci resimle ikincisi arasında yedi değişiklik yapmış. İki resmi de dikkatle inceleyiniz bakalım bu yedi değişikliği bulabilecek misiniz?

Değişiklikler: 1 — Soldaki futbolcunun sol ayağı değişik biçimdedir. 2 — Soldan, ön plândaki futbolcunun kılotu yukarıya doğru çekilmiş. 3 — Hakemin ceketi daha kısadır. 4 — Kalecinin ayağı değişik biçimdedir. 5 — Sağ kenardaki futbolcunun göğsünde bir arma var. 6 — Futbol topunun ağız kısmı çizilmemiş. 7 — Hakemin sol ayağındaki çorabın beyaz kısmı görünmüyor.

ŞU GARİP DÜNYA

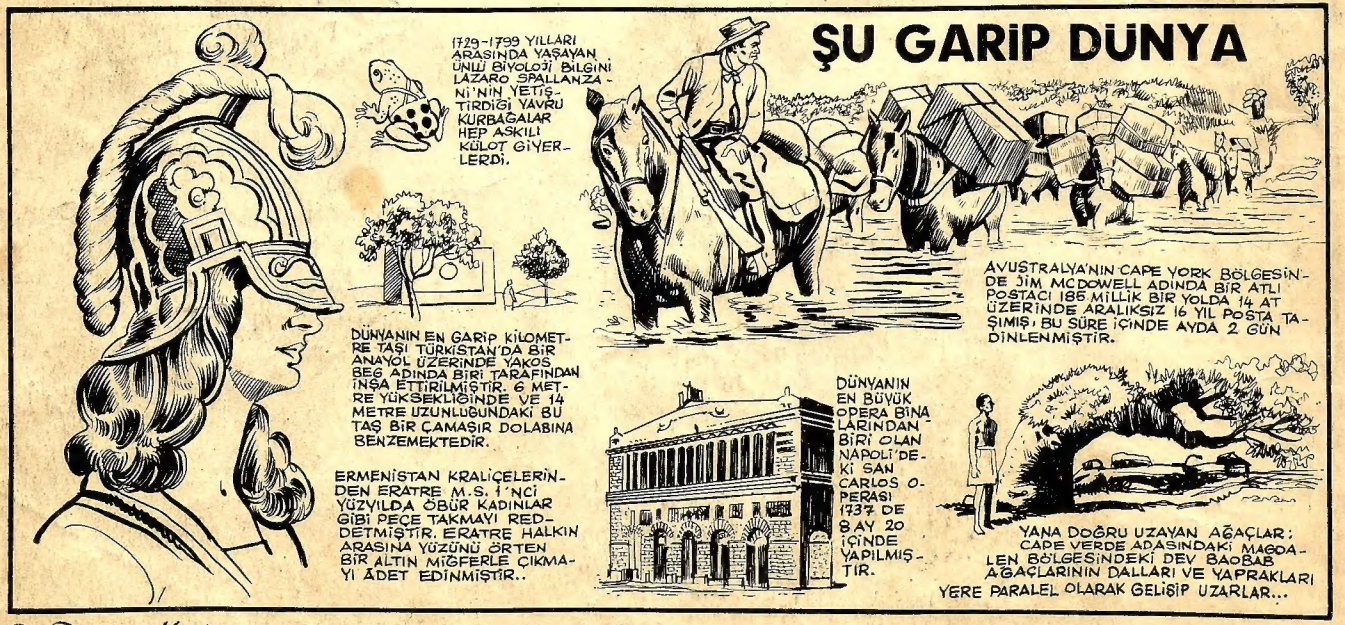

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ
7 Kasım 1966
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 21 Cilt: 1
Sayı: 564-2
Sahibi:
KÂZIM TAŞKENT
Bu sayıda mes'ul Yazı İşleri Müdürü:
ORHAN TERCAN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Posta Kutusu: 1146 - İstanbul. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Telefon: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 50 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

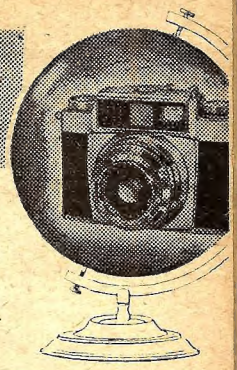

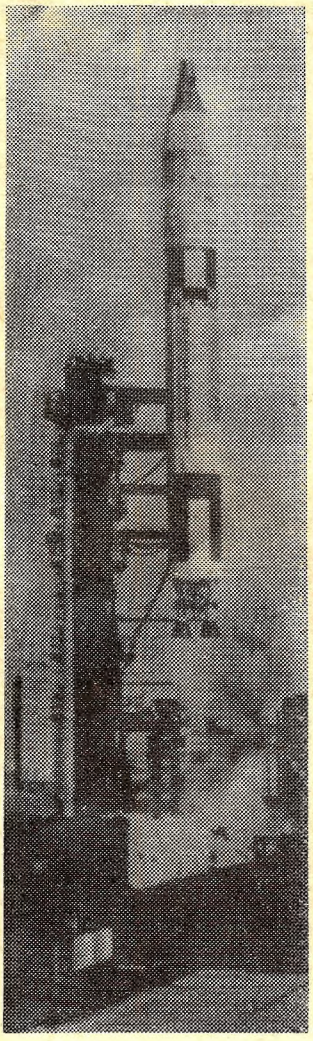

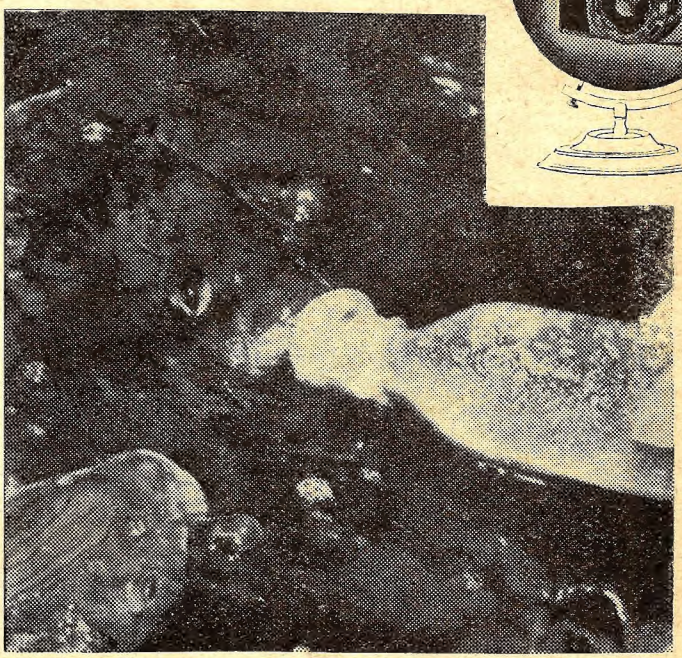

← TİTAN II roketleri, Gemini kapsüllerinin uzaya fırlatılmasında kullanılmaktadır. Fotoğrafta bunlardan biri yerden ayrılırken görülmektedir.

ALMANYA'daki bir zooloji enstitüsünde sazan balığının gelişmesi ve üreme temposu üzerinde incelemeler yapan zoologlar, özel akvaryumlarda bu balıkları biberonla beslemektedirler. Önceleri balık yemiyle doldurulan biberonları yadırgayan sazanlar sonraları fotoğrafta görüldüğü gibi kuyruğa girmeye başlamışlardır. ↑

UÇAN OTOMOBİL. Almanya'da geliştirilen 4 kişilik bir helikopter, bir otomobil gibi de kullanılmaktadır. Fotoğraf bunlardan birini havada göstermektedir. ↓

BAZI insanlar trafiğin çok seyrek olduğu caddelerde bir türlü karşıdan karşıya geçemez, uzun süre kaldırımda beklerler. Londra'lı Mr. Smith de bunlardan biridir. Fotoğraf, Mr. Smith'e acıyan benzin istasyonu işçisinin onu «DUR-ÇOCUK» işaretini taşıyan trafik levhasıyla karşıdan karşıya geçirişini göstermektedir. ↑

BİR HİKÂYEMİZ VAR

Vildan Abla

Şoför nizamî yoldan çıkarak kamyonuyla Vildan Abla'nın otomobiline hızla bindirdi.

Mecidiyeköy'de oturan Vildan Abla, semtinin güzeli olarak tanınır. İri siyah gözleri, kendinden dalgalı kumral saçları ve alımlı vücuduyla bu genç kadın, filim artistlerinin çoğuna taş çıkartabilir. Kendisini yoldan geçerken görenler, çekiciliği karşısında durup bir süre ona bakmadan yapamazlar.

Vildan Abla, çevresinde yalnız hoşa giden değil, sevilip sayılan bir insandır da. Zira onun bu gözle görülür güzelliğini eşi bulunmaz bir gönül zenginliği de süsler.

Hayatta, mühendis eşiyle dokuz yaşındaki biricik kızı Filiz'den başka kimsesi olmayan bu kadın, birçok yardım ve koruma derneğinde ya başkan, ya da üyedir. Başından geçen son olaya kadar kadıncağız, kar demez, yağmur demez, otomobiline atladığı gibi sokak sokak, kapı kapı, dükkân dükkân dolaşarak yoksul yavrulara, kimsesiz yaşlılara yiyecek, giyecek, para ve ilâç toplardı.

Yazan: *Mehmet Alp*

Yılbaşında ve bayramlarda, çocuk bakımevlerindeki anasız, babasız küçükler kendisini dört gözle beklerler, onu görür görmez «Vildan Abla geldi!... Vildan Abla geldi!...» diye el çırparak hediyelerini almak üzere tek sıra olurlardı.

Geçen Kurban Bayramı'ndan önce yağmurlu bir gündü. Vildan Abla yine direksiyonun başında, kimsesiz yavruları sevindirmenin tatlı hayaline kendisini kaptırmış, Hüdavendigâr Caddesinden Alemdar Caddesi'ne çıkıyordu. Adlî Tıp Müessesesi binasını henüz geçmişti ki Sultanahmet yönünden bir kamyonun birdenbire karşısına çıktığını görebildi, okadar...

Bayramın ilk günü geçmiş, yoksul yavruların koruyucusu Vildan Abla, hediyelerini dağıtmaya gelmemişti. Onun bu gecikmesi, çocuklarla birlikte bakıcı ve öğretmenleri de telâşa düşürmüştü. Daha önceki yılbaşı ve bayramlara, bir gün kala çıkagelen sevgili abla nerede kalmıştı acaba? Yoksa hasta mı idi? Herhalde onları unutmuş olamazdı!...

Durumu anlamak için eşine telefon edince acı gerçeği öğrendiler: Vildan Abla, Sultanahmet'e çıkarken karşı yönden gelen kamyonun cam silecekleri çalışmadığından ve bardaktan boşanırcasına yağan yağmurda önünü görmeyen şoför, nizamî yoldan çıkarak kamyoniyle Vildan Abla'nın otomobiline olanca hızıyla bindirmişti. Kendini bilemez halde hastaneye kaldırılan zavallı kadın, beş gündür komada yatıyormuş!...

Bu haberi duyan kimsesiz yavrular, hüngür hüngür ağlamaya başladılar; akşam yatakhanelerinde: «Tanrım, Vildan Abla'mızı kurtar, bize bağışla!...» diye dua ettiler.

Vildan Abla, bir cam sileceğinin bozukluğu yüzünden başına gelen bu feci kazanın altıncı günü komadan çıkabilmiş, Tanrı onu yaptığı sayısız iyiliklerin hatırı için eşine, biricik kızına ve kimsesiz yüzlerce yavruya bağışlamıştı.

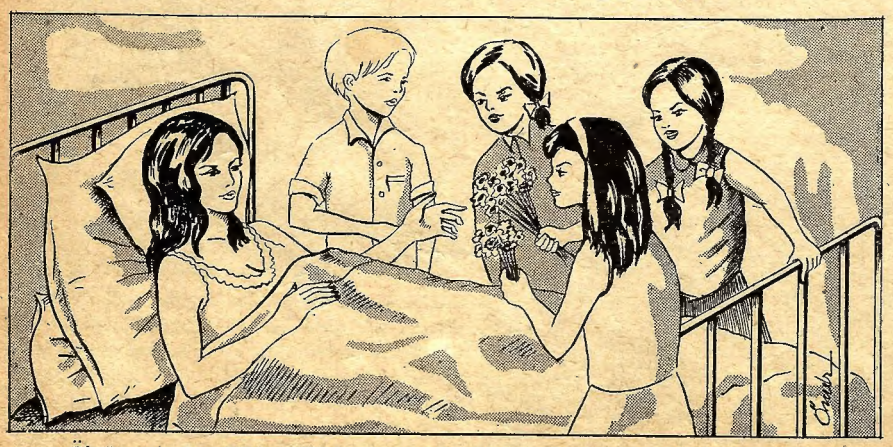

Öksüz yavrular, Vildan Abla'yı hastanede ziyaret ederek «geçmiş olsun» dediler.

Doğan Kardeş

Her ay
10 Okuyucusuna
Yapı ve Kredi Bankası'nda
500'er liralık para biriktirme
fonu açıyor

Bu fonu kazanacak okuyucularımız, alacakları 500'er liralık aile cüzdaniyle Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün ikramiyelerine katılabileceklerdir.

«Para Biriktirme Fonu» kur'asına katılabilmek için Doğan Kardeş'in son sayfasında yayınlanan müsabaka kuponlarının 1, 2, 3 ve 4 numaralısını bir arada ve zarf içerisinde şu adrese göndermeniz kâfidir:

«Doğan Kardeş Mecmuası

Para Biriktirme Fonu Müsabakası
Divanyolu - Binbirdirek
Klod Farer Caddesi No. 5
İstanbul»

Vakit kaybetmeden Doğan Kardeş'in son sayfasındaki müsabaka kuponlarını biriktirmeye başlayınız.

Dikkat! Bazı okuyucularımız birinci sayıda çıkan kuponlardan dördünü bir zarfa koyarak göndermiştir. Bu okuyucularımız kur'aya katılamayacaklardır. Çünkü kur'aya ancak 1, 2, 3 ve 4 numaralı kuponları gönderen okuyucularımız katılabileceklerdir.

TÜRKİYE'MİZİN KURTARICISI CUMHURİYET'İMİZİN KURUCUSU

YAŞAYAN K. Atatürk

Atatürk her zaman Türk Ulusu'na güvendi, eserlerini bu güvenle yaptı ve yine aynı güvenle ulusuna bıraktı.

YURDUMUZUN kapkara bir yasa gömüldüğü, ulusumuzun kan ağladığı günler şimdi çok, çok gerilerde kaldı.

Bir ülke düşünün, dört bir köşesine düşman orduları yerleşmiş. Bitmek, tükenmek bilmeyen savaşlar yüzünden halkı aç, bitkin, umutsuz kalmış...

Ordumuz dağıtılmış; donanmamız, silâhlarımız alınmış. Elimizde kalan son yurt parçasını da yabancı devletler, çok ağır bir barış antlaşmasıyla paylaşmadalar. Türklük can çekişmektedir...

İşte böyle bir anda yüreği yanık Türk ulusunun iniltiler gelen bağrından bir ses yükselmişti, Mustafa Kemal'in inan dolu sesi:

«Ordumuz yoksa kurulur. Paramız yoksa bulunur. Düşmanımız çoksa yenilir.»

Mustafa Kemal bunları söylerken kendi eşsiz askerlik dehasına güvendiği kadar, Türk ulusunun sonsuz fedakârlığına da bel bağlıyordu. Ya yok olacaktık ya da topraklarımız üzerinde bağımsız ve özgür yaşayacaktık...

Mustafa Kemal'in dediği oldu. Tarihin en zorlu ölüm-kalım boğuşmasından yüzakıyla çıktık. 1922 Eylülü başlarında, Türk pençesinden kurtulabilen Yunan palikaryaları, kendilerini İzmir kıyılarına dar attılar.

Yeni Türkiye'nin göz kamaştırıcı güneşi doğmuştu. Şimdi yapılacak şey ne idi? Yapılacak şey, elbette ki ileri ve uygar bir devletin temelini atmak ve çileli Türk halkına egemenlik hakkını tanımaktı. Bunun yolunu göstermek yine Mustafa Kemal'e düşüyordu. Kurtuluş Savaşı'mızın yenilmez komutanı, 28 Ekim 1923 gecesi Çankaya'da topladığı arkadaşlarına kesin bir dille bildirdi:

— «Yarın Cumhuriyet'i ilân edeceğiz!»

Atatürk, ulusumuzun yüce tarihinden çıkardığı gerçeklere dayanarak onun uygar nitelikler taşıdığına inanıyordu. Dedelerimiz Dünya'nın birçok yerinde üstün uygarlıklar kurmuşlardı. Ama bu eski uygarlıklar bizi ulus olarak ayakta tutmaya yetmezdi. Her Türk kuşağının varlığa sahip olması gerekti.

Cumhuriyet'in kuruluşundan sonra geçen onbeş yıl, Atatürk'ün halkımızı gerilikten kurtarmak, batılılaştırmak ve her alanda kalkınmasını gerçekleştirmek için giriştiği devrimler çağı oldu.

Atatürk'ün aşağıdaki sözlerinde beliren anlam, Türk toplumunu doğunun uygarlık görüşünden ayırmaktır:

— «Büyük sorunumuz, en uygar bir ulus olarak varlığımızı yükseltmektir. Bu, yalnızca kurumlarında değil, düşüncelerinde de devrin yapacak olan Türk Ulusunun vazgeçilmez ülküsüdür.

Atatürk, elliyedi yaşında, yani bir devlet başkanı için çok genç sayılacak bir yaşta gözlerini hayata kapadı. Biz çocuklar göremedik Atatürk'ü. O yaşadığı sıralarda hiçbirimiz Dünya'da değildik. Ama gene de onu içimizde dipdiri tutan bir duygu, bir düşünce var. O aramızdan ayrılalı 28 yıl oldu, ama o kadar yakın ki bize... Atatürk 10 Kasım 1938'de bu ölümlü Dünya'ya ebediyen gözlerini yumdu. Ama bir yaşayan, bir ölümsüz Atatürk'ümüz daha var: Yurdumuzun kurtarıcısı; dinç, uygar ve güçlü Türkiye'nin kurucusu, ölümlü Atatürk'ten başkadır, O...

Bugün ayrılığına ağladığımız Atatürk her zaman Türk Ulusuna güvendi, eserlerini bu güvenle yaptı ve yine aynı güvenle büyük ulusumuza bıraktı. Türk Ulusu onun eserlerini sonsuzluğa kadar yaşatacaktır. Geleceğin gençleri olan bizler de, Büyük Önder'imizin en değerli emaneti olan Türkiye Cumhuriyeti'ni her zaman koruyacağız ve O'nun izinde yürüyeceğiz...

O, kafamızda bir ülküdür; yüreğimizde bir inançtır.

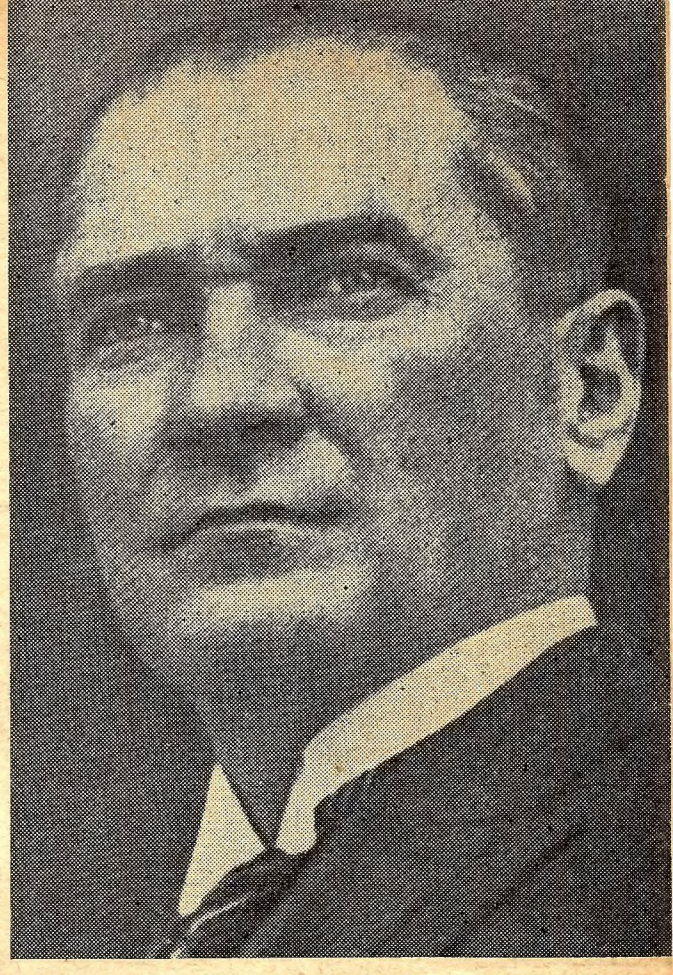

Türkiye'mizin kurtarıcısı, Cumhuriyet'imizin kurucusu, Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk. (Başlıktaki «K. Atatürk» yazısı Büyük Kurtarıcının kullandığı imzadır.)

BÜYÜK ANIT

Türk Ulusu büyük önderi Atatürk'e minnet ve şükranlarını belirtmek için Ankara'da büyük bir anıt yaptı. Atatürk'ün aziz na'şı 10 Kasım 1954'te törenle buraya gömüldü. Kabrine yurdun bütün illerinden getirilen birer avuç toprak kondu. →

PROFESÖR NİTRO - ZUM KAUÇUK YILDIZINDA

GEL, SANA BİTKİLERİMİZİ GÖSTEREYİM...
AMA!..
VIIIJJ!
HIK?!
YAHU UÇAK GİDİYOR.
BOŞ VER! BİZ İŞİMİZE BAKALIM...
İYİ AMA!..
NE IŞI?!
ŞİMDİ GÖRÜRSÜN.
İŞTE, TENİS TOPU AĞACINI BURADA YETİŞTİRİYORUZ.
VAY CANINA
HAYRET, DEMEK TENİS TOPUNUN AĞACI VARMIŞ!
VAR YA! AĞAÇLARDAN TOPLADIĞIMIZ TOPLARI İHRAÇ EDERİZ!
İYİ AMA, BENDEN NE İSTİYORSUNUZ?
GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ TOPLAR OLMUŞ BİR OURUMDADIR. TOPLAYIP İHRAÇ EDECEĞİZ AMA...
AMASI DA NE OLUYOR?
TAM BU MEYVALARI TOPLAYACAĞIMIZ SIRADA...
BİRDENBİRE
VUUU-VUUU-U-UU
NE?
ALÂRM DÜDÜKLERİ!! CANAVAR GELDİ
ALÂRM! ALÂRM!..
RADAR KAURUM'UN GELDİĞİNİ BİLDİRİYOR!
ÇABUK YUKARI ÇIKALIM, SANA ANLATACAKLARIMI GÖZLERİNLE GÖRÜRSÜN.
Devamı Var

ARSADAKİ DEMİR KAPI

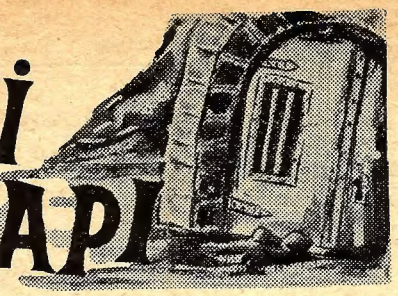

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ :

İçlerinde biri kız olan oniki - onüç yaşlarında dört öğrenci, her zaman oynadıkları bir arsada bulunan ve toprağa yarı yarıya gömülmüş bir demir kapıyı açmaya karar verirler.

2

Oğuz :

— «Hiç durma» dedi. «İşte yine sana iş düştü.»

Beş dakika sonra kapının önü kazılmaya ve topraklar, molozlar kürekle atılmaya başlanmıştı. Bir taraftan iş ilerlerken konuşma da devam ediyordu.

— «Çocuklar, kapının yanında bir anahtar deliği var.»

— «Gördük. Bundan ne çıkar?»

— «Anlaşılıyor ki bu kapı anahtarla kilitlenmiş.»

— «Kimsenin bir diyeceği yok. Anahtarla kilitlenmiş kapı da yine anahtarla açılır.»

— «Ama bu anahtar nerede?»

— «Anahtar yoksa demirci Halil Efendi bir şey uydurur, açar kapıyı.»

Kaya bir süre düşündükten sonra :

— «Sevim», dedi. «Buraya başkalarını karıştırmıyalım. Rahatımızı kaçırırlar. En iyisi evlerimizde ne kadar anahtar varsa getirir, sınarız. Birinden biri açar.»

Kız güldü:

— «Kaya, sen mühendis oğlu olacaksın. Azıcık dikkatli bak. Kimin evinde bu kadar büyük anahtar var?»

Kaya kapıya bir daha baktı. Gidip deliği kontrol etti.

— «Haklısın» dedi. «Böyle kapı anahtarları artık müzededir.»

Yazan : K. TUĞCU

Doğan durmuş, dinleniyordu. Yeniyle alnındaki terleri sildi:

— «Şurada nalbur var» dedi. «Şuradan buradan topladığı eskileri de satıyor. Şöyle göz kararıyle ölçüp birkaç tane anahtar alın. Bir deneriz. Ama bana kalırsa kolay açılmaz.»

— «Neden?» diye Kaya sordu.

— «Neden olacak, paslanmıştır.»

Kaya nalbura koşarken Sevim de evden dikiş makinesinin yağdanlığını getirmişti. Oğuz yağdanlığın ucunu kilidin anahtar deliğinden içeriye soktu, birkaç defa sıktı. Bu sırada Kaya da bir tomar anahtarla gelmişti.

Çocuklar mahzenin kapısını açarak içeri girdiler.

Anahtarları bir bir sınadılar. Yalnız bir tanesi delikten güçlükle girmişti. Anahtarı da yağladılar. Ama kilidin içinde dönmüyordu. Kaya:

★

— «Yağ pası yavaş yavaş yumuşatır» diyordu. «Biz o zamana kadar şu molozları atalım.»

Çapa, kazma, kürek tekrar çalışmaya başlandı. Temizlenen basamakların iki tarafında kesme taşlardan örülmüş bir duvar vardı. Hava kararıncaya kadar çalıştılar.

Ertesi gün, öğleye doğru yine arsada toplanılmıştı. Demir kapının önüne baktıkları zaman orasını aşağıya kadar temizlenmiş ve basamakların meydana çıkmış olduğunu gördüler. Hepsi hayretle o tarafa bakarken Sevim bir çığlık koparttı. Demir kapı geriye doğru açılmış ve oradan birisi: «Mööööö!» diye bağırmıştı. Bu Doğan'dan başkası değildi.

BİZİM LOKAL

Hep birden basamaklara atılarak Doğan'ın yanına indiler. Doğan anlatmaya başladı:

— «Babam devriyeden eve dönüp yatınca ben de kazmayı, küreği alıp fırladım sokağa. Dört saatten beri çalışıyorum...»

Mahzen gözden geçirildi. Burası dört metre kadar uzun, üç metre kadar geniş, her tarafı sıvaları dökülmüş duvarlarla örülü, tavanı basık bir yerdi. Tavan yan duvarlardan beri örülmüş bir kemerin üstüne bindirilmiş bir kubbeydi. İçerisi küf ve ıslak toprak kokuyordu. Kapının duvar kalınlığı altmış santim kadar vardı. Doğan:

— «Şuraya bakın» dedi. «Galiba bu mahzenin tabanına inmek için daha iki basamak var. Bu da bu kadar yerden iki araba kadar moloz çıkarmak gerektiğini gösteriyor. Bu molozun üzerinde oturulmaz ya.»

Çocuklar hemen gayrete geldiler. Evlerinden çöp tenekeleri, ateş kürekleri getirdiler. Arı gibi çalışıyorlardı. Önce kapının önü temizlendi.

(Devamı var)

İKİ KATLI SOKAKLAR

ŞEHİRCİLİK uzmanlarının Tokyo için hazırladıkları plân gerçekten akıllara durgunluk verici! Bu plâna göre yakın bir gelecekte Tokyo sokaklarının ancak iki katlı inşa edilirse trafik sıkıntısının kesin olarak giderileceği ileri sürülüyor. Alttaki yollardan kamyonlar, otobüsler ve benzeri ağır taşıtlar, yukarıdakilerden de otomobiller gidecekmiş.

Pulcunun Köşesi

Doğan Kardeş

Pul toplamak Dünya'nın en zevkli işlerinden biridir. Diğer taraftan insan hem bilgisini artırır, hem de geleceği için iyi bir biriktirme yapmış olur.

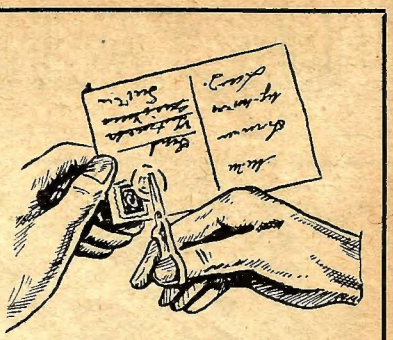

PULCULUĞA BAŞLARKEN

Pul toplamak, günümüzde bütün Dünya gençliğini saran güzel bir meraktır. Sizin de bir pul koleksiyonunuz var mı acaba? Eğer yoksa bugünden başlayıp kolları sıvamalısınız. Böylece hem Dünya'nın en zevkli işlerinden biriyle uğraşarak bilginizi artırmış, hem de geleceğiniz için iyi bir biriktirme yapmış olursunuz. Ancak bu iş öyle gelişigüzel başarılamaz. Pulculukta düzenli, dikkatli ve temiz olmak gereklidir. Eğer, aşağıdaki kuralları gözönünde tutarsanız, iyi bir koleksiyoncu olabilirsiniz:

a) Pullarınızı orada burada, rasgele kitapların, defterlerin ve zarfların içinde saklarsanız, sıcak ve nem yüzünden yapışıp bozulurlar. En iyisi, onları ülkelere göre ayırarak tarih sırasıyla ve düzenli bir biçimde, pul albümünüze veya klâsörünüze yerleştirmektir.

b) Pullarınızı tarih sırasıyla ve ülkelere göre dizmek, eski pullarınızın şimdiki değerlerini öğrenmek için bir pul kataloğu edinmelisiniz.

Pul katoloğunda, her pulun resmine ve numarasına raslayacaksınız. Siz de, albümünüze yapıştıracağınız pulların altına bu numarayı geçirirsiniz.

c) Pullarınızı albümlerinize yapıştırmak için «şarniyer» denilen özel bir kâğıt kullanınız. Bir yüzleri zamklı ve üst kısımları kıvrık olan bu kâğıtları hafifçe ıslatır ve pulun arkasına yapıştırırsınız.

d) Koleksiyonunuzdaki pulların tertemiz, lekesiz olması gereklidir. İyi pulcular, pullarına elleriyle dokunmazlar. Bu işi özel bir pul maşasıyla yaparsanız daha iyi olur.

Söyleyeceklerimiz şimdilik bu kadar... İlerideki sayılarımızda pul ve pulculuk üzerine ilgi çekici yazılar bulacaksınız...

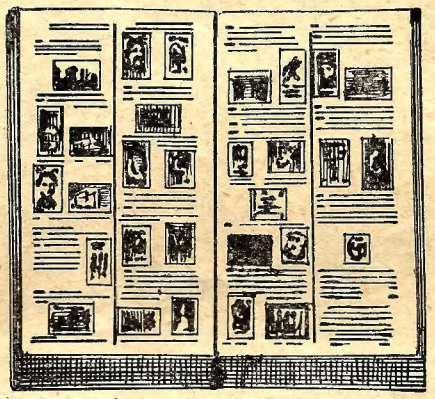

Pul Kataloğu

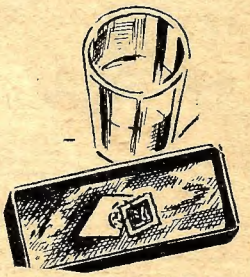

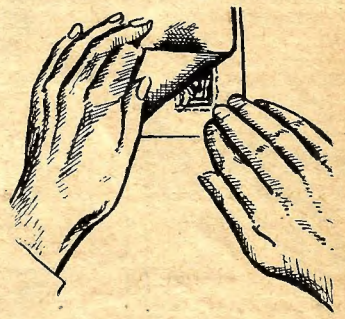

Pullar zarflardan zedelenmeden kesilir. Özel kaplarda ıslatılarak yapıştığı kâğıttan ayrılır. Dikkatle kurutulup klâsöre konur.

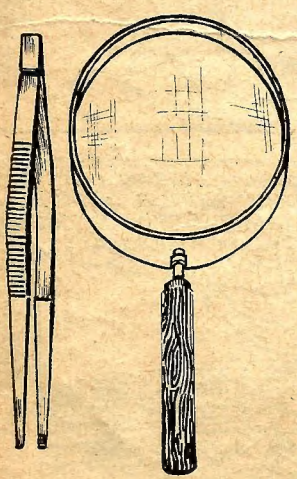

Pul maşası ve büyülteç

İNSAN, MAYMUNDAN MI GELİYOR?

Bugün insanlar, hayvanat bahçelerinde maymunları seyre gidiyor. Maymunların insanlara misafir gelmemesine sebep nedir? İnsanların evrim yarışını kazanmalarının nedeni bilim adamlarını uzun yıllardan beri ilgilendirmektedir.

— Bak!... Atalarımız bunlardanmış...

İşte bunlardan biri, İngiliz bilim adamı John Napier, geçenlerde bilimsel çalışmalarının sonucunu açıklamıştır. Bu bilim adamına göre bundan 20 milyon yıl kadar önce insanlarla maymunlar aynı zamanda ağaçlardan yere inmişlerdir. O çağlarda insanlarla maymunlar dört ayak üzerinde yürümekteydiler. Ayrıca bu insanların kuyrukları da vardı. Ormanların yeryüzünden silinmesinden sonra insanlar, açık yerlerde yaşamak zorunda kalmışlar ve vücutlarını bu yeni ortama uydurmuşlardı.

Bugün de insanlar çeşitli sebeplerle toplumdan kovulunca ormanlara kaçarlar. Çünkü buralarda kendilerini güvenlik içinde hissederler. Yiyecek bulma imkânları da vardır. Orman insanların doğduğu yerdir. İnsanın saldırganlığı da açıklık yerlerdeki hayatından üzerinde kalan izlerdir.

İnsanlar ağaçlardan inip açıklık yerlerde yaşamaya başlayınca yapılarındaki bir eksikliğin farkına varmışlardır. Bu da yiyeceklerini saklıyacak, taşıyacak ceplerinin olmayışıdır. Bunun üzerine iki ayakları üzerine kalkarak elleriyle besinlerini taşımaya başlamışlardır. Bütün ilkel yaratıklar besinlerini saklamak için çeşitli yollar düşünmüşler, ama yalnız insanlar ayağa kalkarak ellerini kullanmayı başarmışlardır. Bunun nedeni de beyinlerinin büyüklüğüdür.

Bilgin, ayrıca Afrika'da Tanzania'da 1960 yılında bulunan ve ileri bir maymunun insan haline gelişindeki ilk adımı gösteren iskelet kalıntısının iddialarını ispatladığını belirtmektedir.

UÇAN ADAM UZAY S

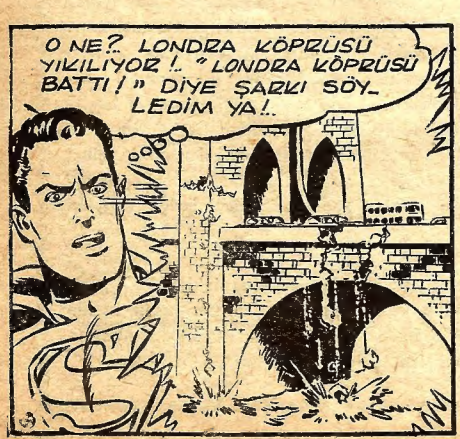

İHİRBAZI KARŞISINDA

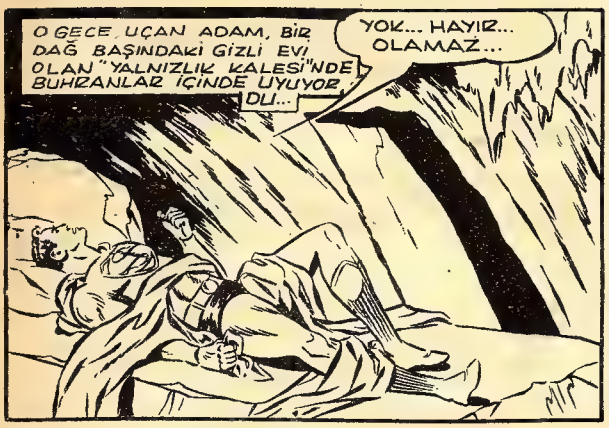

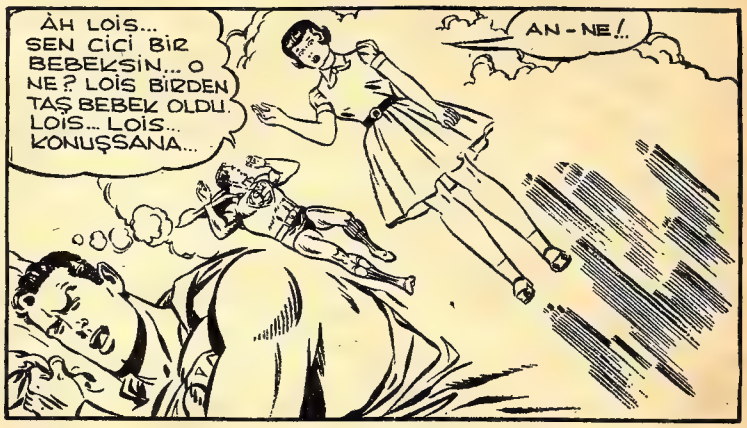

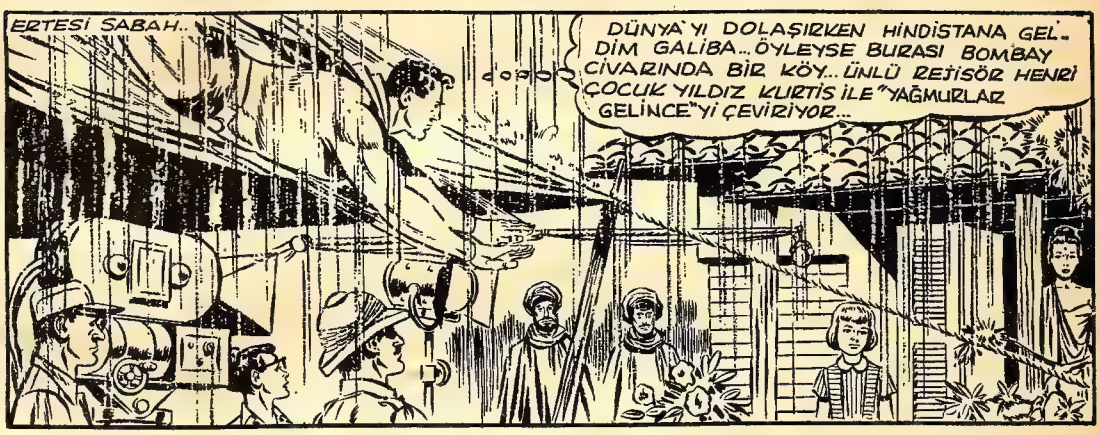

YIKIK EVİN ESRARI

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Mişel, okul tatilinde sınıf arkadaşı Tom'a bir haftalığına misafirliğe gider. Havalar birdenbire bozduğundan denize çıkamıyan iki çocuk kırlarda gezinirlerken yarı yıkık boş bir ev görürler. Merakla eve girerler.

Tom kulağını kabartıp dinledi. Mahzenden belli belirsiz ayak sesleri geliyordu.

2

— «Şansımıza bak,» dedi. «Tam bulduğumuz esrarengiz bir harabe ile oyalanırken dışarıda güneş açtı. Buraya geleceğimiz yerde keşke limana doğru gitseydik, belki de denize açılırdık.»

— «Yok canım, buraya gelmekle daha iyi ettik» diye Tom arkadaşının sözünü kesti. «Denize çıksak bile fazla açılamazdık. Hava her an bozabilir. Kaldı ki bu harabe beni çok meraklandırdı. İster misin, aşağıya inelim, evin mahzenini de gezelim? Ne dersin?»

Mişel itiraz etmedi. Beraberce merdivenlerden alt kata indiler. Holün köşesinde kocaman demir bir kapı vardı. Burası mahzene inen merdivenin kapısı olacaktı. Tom eliyle kapıyı içeri doğru itti. Kapı korkunç gıcırtılar çıkartarak açıldı. Ama aşağısı zifiri karanlıktı, hiçbir şey görünmüyordu.

Tom:

— «Aşağıya ışıksız inemeyiz,» dedi. «Bu karanlıkta nereye basacağımızı görmeden inmek büyük tedbirsizlik olur. Bu gibi evlerin hemen hepsinin mahzeninden gayrı bir de sarnıcı vardır. Yaz içinde de olsa mahzenin suyuna yuvarlanıp soğuk bir banyo yapmaktan hoşlanmam.»

Mişel, arkadaşını doğruladı:

— «Haklısın, ben de böyle bir banyo istemem.»

— «Şu halde eve dönelim. Yarın sabah erkenden yine geliriz. Bu sefer elektrik fenerimizi alırız, mahzeni iyice gezeriz.»

Mişel:

— «Tamam,» dedi. Sonra şu teklifi yaptı. «İstersen yanımıza öğle yemeğimizi, mataralarımızı da alırız. Böylece saatlerce harabeyi gezmiş oluruz.»

Tercüme eden: Eser TÜTEL

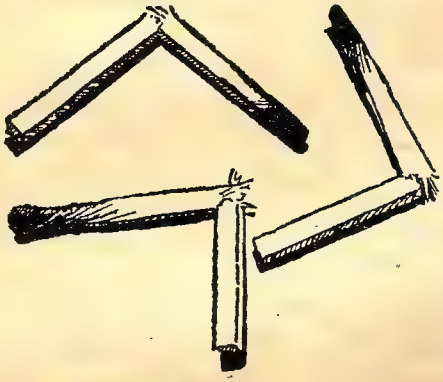

Adam sinirli sinirli piposunu yaktıktan sonra ortasından kırdığı kibrit çöpünü yere attı.

Bu teklif Tom'un hoşuna gitmişti:

— «İstersen fotoğraf makinemizi de alırız,» diye söylendi. «Burada ve civardaki kırlarda resimler çekeriz.»

Mişel, cevap vereceği sırada birden durdu. Mahzenden gelen birtakım sesler işitir gibi olmuştu. Sesini alçaltarak:

— «Sus Tom,» diye fısıldadı. «Aşağıda biri var gibi geldi bana. Dinle bak: Ayak seslerini duyuyor musun?»

Tom da kulağını kabartıp dinledi. Evet gerçekten mahzenden belli belirsiz ayak sesleri geliyordu. İki arkadaş en kısa yoldan, odalardan birine geçtiler; oradan da kırık bir pencereden bahçeye çıktılar.

Tom, arkadaşının kolunu tutmuş; merakla eve bakarken:

— «Acaba ayak sesi miydi, yoksa fareler miydi?» diye sormaktan kendini alamadı.

Mişel, bilgiç bir tavırla:

— «Hiç altı demirli ayakkabı giyen fare duymadım» diye cevap verdi. Sonra o da sormaktan kendini alamadı: «Acaba kimdi? Belki de bizim gibi burayı ilk defa görüp merakla içeriyi gezen birisi idi...»

Mişel sözlerini bitirmeye fırsat bulamadı. Az ileriden bir adamın onlara doğru geldiğini gördüler. Adamın nereden çıktığını, oraya kadar nasıl geldiğini hiç görmemişlerdi. Adamın halinden çok kızmış olduğu belliydi ve kıyafetinden bahçıvana filân da hiç benzemiyordu. Adam onları görünce bağırmaya başladı:

— «Ne işiniz var burada!» Burasını çocuk bahçesi mi zannettiniz! Hemen çıkın buradan, yoksa yanınıza gelirsem fena yaparım!»

Tom'la Mişel yerlerinden bile kımıldamadılar. Meydan okurcasına dik dik adama bakıyorlardı. Nihayet Tom:

— «Ne yaptığımızı mı merak ediyorsunuz? Şu halde söyliyeyim: sadece dolaşıyorduk,» dedi.

— «Burası gezip dolaşılacak bir yer değil,» diye adam bağırdı. «Buranın sahibi var!».

— «Sahibi varsa ne olmuş? Şöyle bir göz atalım dedikse harabeyi yemedik ya!»

— «Son defa söylüyorum. Çıkın buradan, yoksa fena yaparım!»

Tom, daha fazla diklenmenin doğru olmıyacağını anlayarak:

— «Peki, peki çıkıyoruz,» dedi.

(Devamı var)

GARİP FAKAT GERÇEK ★ GARİP FAKAT GERÇEK ★ GARİP FAKAT GERÇEK ★ GARİP FAKAT GERÇEK ★ GARİP FAKAT GERÇEK ★ GARİP FAKAT GERÇEK ★ GARİP FAKAT GERÇEK ★

ATOM GÜCÜYLE İŞLEYEN HELİKOPTER

ATOM gücünün bilimin her alanına uygulandığı bu günlerde Amerika'da nükleer enerjiyle çalışan helikopterlerin yapımı için plânlar hazırlanmıştır. Atom helikopteri denebilecek bu modern hava aracının boyu 90 metre, ağırlığı da 225 ton olacaktır. Bu kocaman hava gemisinin atom gücü sayesinde saatte kolayca 300 kilometrelik bir hıza erişeceği, hattâ 320 kilometreyi bile geçeceği söylenmektedir.

KÖRLERE KOLAYLIK OLSUN DİYE

NÜRNBERG'te gözleri görmeyen yayalara kolaylık olsun diye yollara hoparlörlü trafik işaretleri konmaya başlanmıştır. Yayalar için yeşil ışık yandığı zaman hoparlörden çıkan ses körlere (tabiî eğer orada karşıya geçmek için bekleyen varsa) tehlikesizce geçebileceğini haber vermektedir. Şimdi bu sesli trafik lâmbalarının başka şehirlerde de uygulanmaya başlanması beklenmektedir.

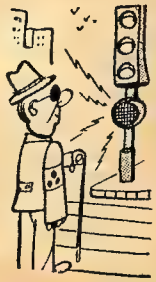

GARİP FAKAT GERÇEK ★ GARİP FAKAT GERÇEK ★ GARİP FAKAT GERÇEK ★ GARİP FAKAT GERÇEK ★ GARİP FAKAT GERÇEK ★ GARİP FAKAT GERÇEK ★ GARİP FAKAT GERÇEK ★

DODO KUŞU

Holânda'lılar (üstte) Dodo kuşlarının erkek (ortada) ve dişilerinden (altta) birkaç tane ülkelerine getirmişlerdi...

Bütün o heybetli görünüşleri içinde Dodo kuşları son derece yumuşak başlı hayvanlardı...

Bu sayfada resmini gördüğünüz hayvana hiçbir zaman raslamayacaksınız. 1650 yılında Avrupalı denizciler bu hayvanlardan arda kalan son birkaç tanesini de yakalayıp şişte kızarttılar.

Bereket ki 1605 ile 1638 yılları arasında Holânda'lılar bu kocaman kuşlardan birkaç tanesini canlı olarak Avrupa'ya getirmişlerdi. Böylece Holânda'lı ressamlar bu dev yapılı kuşların pek çok resmini yapmak imkânını bulmuşlardı. Oxford, Kopenhag ve Prag'da da içleri otla doldurulmuş birkaç Dodo vardır.

İşte soyu tükenmiş olan bu hayvancıklardan orta yerde kala kala sadece bu birkaç tablo ile birkaç doldurulmuş derisi kalmıştır.

Aranızda pul koleksiyonu yapan varsa Mauritius isimli bir adanın varlığından haberdardır. İşte Dodo'lar bu Mauritius adasında yaşıyorlardı.

Bir hindiden daha büyüktüler. Ama kanatları o kadar kuvvetsizdi ki uçamazdılar. Haksız yere bu zavallı hayvancağızlara «aptal» bile denmiştir.

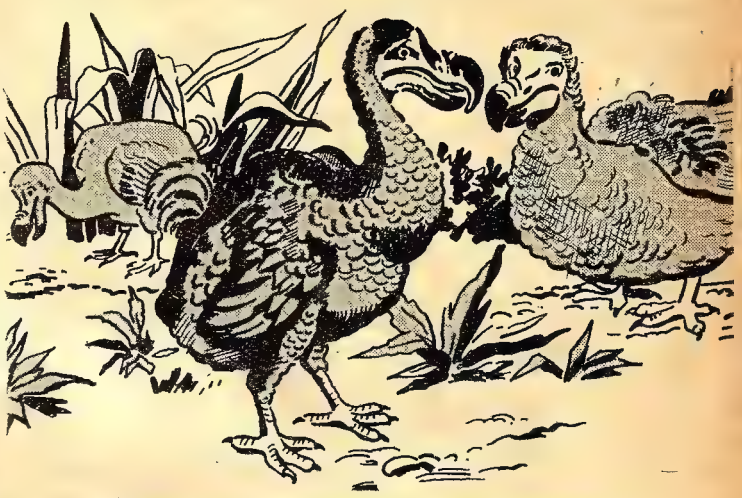

Haksız yere Dodo kuşlarına «aptal» denmiştir.

Eskiden denizciler Kap'ı dolaşıp Uzakdoğuya gitmek için aylarca süren yolculuklara katlanmak zorundaydılar. Yanlarına alabildikleri yiyecekleri de bezelye, fasulye ve tuzlanmış et gibi uzun yolculuklara dayanabilecek, kolay kolay kokup bozulmayacak şeylerdi. Ama gene de tropikal iklimin rutubetli havası bu yiyecekleri küflendiriyordu. İçme suları haftalarca fıçılarda kala kala bayatlıyordu. Şayet yolda bir adaya raslarlarsa gemicilerin ilk işi taze su ve et aramak oluyordu. Hint Okyanusu'ndaki Mauritius adasında, işte yukarıda adını ettiğimiz lezzetli Dodo'lar yaşamaktaydı. İnsandan da hiç kaçmıyorlardı. Korku nedir bilmiyorlardı ki kaçsınlar.

O vakitler Mauritius adasında hiç kimse oturmuyordu. Onun için adaya adımını atan, tavasına uygun büyüklükte bir Dodo'yu yakalayıp kızartıveriyordu. Ama Dodo'ların insanoğluna çektiği bu ziyafet ancak 50 yıl sürdü. Çünkü 50 yıl sonra adada tek bir Dodo bile kalmamıştı. Denizciler hepsini teker teker yakalayıp yemişlerdi.

Yağmurkuşları (Charodrüformes) takımının Dodogiller (didi-dae) familyasından bir kuş türü olan Dodo'ların boynu, iri ve güçlü vücutlarına oranla çok ince ve zayıftı. Kocaman başlarının ucundaki gagaları ise çengel gibi eğri ve dehşet vericiydi. Ama bütün bu heybetli görünüşüne rağmen Dodo kuşu son derece yumuşak başlı bir hayvandı. Erkeklerinin pırıl pırıl parlayan altın renkli tüyleri vardı. Dişileri ise sadece kahverenkliydiler.

Genellikle bütün diğer kuş türlerinden olduğu gibi Dodo'ların yavruları yumurtadan çıktıkları zaman çok çirkin olurlardı. Ama biraz büyüyüp te palazlandıklarında güzelleşiverirlerdi. Hele erkek yavrular altın sarısı tüylere büründükten sonra çok sevimli olurlardı.

Mauritius Adası'ndaki Dodo kuşlarını denizciler yakalayıp yemişlerdi...

SOYU TÜKENEN KUŞLAR

İnsanlar yeryüzünde görülmeden önceki çağlarda yaşamış pek çok kuşun bugün soyu tükenmiştir. Bizler bunların taşıllarına ancak yer katmanları arasında raslıyoruz. Soyu tükenen kuşlar arasında bilinen en eskisi «Boylukuşlar»dır. Madagaskar Adası'nda yaşamış olan bu kuş türlerinin boyları çok uzun, yumurtaları da 30 santim boyundaydı. Bazı türlerinin yakın zamanlara kadar yaşadıkları sanılmakta olan «Boylukuşlar»ın dışında kalan birçok kuş türü de insanlar tarafından avlana avlana yokedilmiştir.

UĞURSUZ ELMAS
İŞ BİTTİ. IZGARAYI YERİNE KOY!
PEKİ!..
ZAVALLI KURT KARDEŞ, ÇIKMA YA ÇALIŞIRKEN IZGARAYI KAFASINA YER...
ALLAHTAN KAFAM KALINDIR...
KURT KARDEŞ ÇIKACAK BİR DELİK ARAR...
AÇIK BİR TEK BACA YOK...
KANALİZASYONDA KİLOMETRELERCE YOL GİTTİKTEN SONRA...
İŞTE BİR YOL...
ÇIKA ÇIKA DENİZ KENARINA ÇIKTIM!.
HIK!.. BU ZIPKINI DA KİM ATTI?..
PİSBIYIK'IN KÖPEKBALIĞI TATİL GEZİSİNE ÇIKMIŞTI...
HEH HEH HE!
DİNLE KÖPEKBALIĞI, NEDEN BENİ ÖLDÜRMEK İSTERSİN? ETİMİN YENMİYECEK KADAR PİS OLDUĞUNU BİLMEZ MİSİN?
GEL SANA ŞU ELMASI HEDİYE EDEYİM... BUNU SATAR, PARASIYLA TONLARCA ET ALIR YERSİN. HE?..

BENDE BU UĞURSUZ ŞEYDEN KURTULDUM...
KÖPEKBALIĞI DA HİÇ DAYANAMAZ. BUNA KARŞI AŞIRI ALLERJİSİ VARDIR.
NE ZAMAN BİR ELMASLA KARŞILAŞSA KUYRUĞUNDA DAYANILMAZ KAŞINTILAR BAŞLAR.
ÖF BİTTİM!..
KÖPEKBALIĞININ BU ELMASI ALMAMASI ÇOK GARİP
KÖPEKBALIĞI TATİLDE OLDUĞUNA GÖRE PİSBIYIK BEKÇİSİZDİR. ONA BİR OYUN OYNAYAYIM....
KURT KARDEŞ ÖNCE ELMASI EVİNE SAKLAMAYA GÖTÜRÜR.
BUNU NEREDE BULDUN?..
SOKAKTA
BU, BİRKAÇ HAFTA ÖNCE MÜZEDEN ÇALINAN UĞURSUZ ELMAS'TIR.
SAHİ Mİ?..
SÖYLENDİĞİNE GÖRE BU ELMAS KİMDEYSE BAŞINA UĞURSUZLUK GETİRİRMİŞ.
BÖYLE SAÇMALARA İNANIYOR MUSUN?..
PUFF
HAYRET! SU BORUSU PATLADI!
AFACAN ÇABUK SUYUN ANA MUSLUĞUNU KAPAT!
PEKİ!..
DEVAMI VAR

Dâhi

«— Bütün dünya eleştirmecileri ve gazeteler dehamı keşfettiler. Tabiî ünlü bir ressam olunca kendime bir sanat adı taktım. Şimdi tablolarım yüzbinlerce franga kapışılarak satılıyor.

Ahmet Hoşgül'ü sırtında ipekli gömlek, altında lüks bir otomobille görünce gözlerime inanamadım. Bir insan bu kadar kısa bir süre içinde böyle şatafatlı bir hayat sürebilecek hale gelebilir miydi?...

Ahmet Hoşgül de beni görmüştü. Hemen otomobilini durdurdu ve:

— «Merhaba, Sedat!» dedi «nasılsın, iyi misin?»

— «Hamdolsun iyiyim. Ya sen?»

Hoşgül şaşkınlığımın nedenini tahmin ederek:

— «Biliyorum» dedi «halimi merak ediyorsun. Gel hem bir otomobil gezisi yaparız, hem de sana olup bitenleri anlatırım.»

Ahmet Hoşgül direksiyonu şehir dışına çevirdikten sonra anlatmaya başladı:

— «Artık Paris'te yaşıyorum. Gördüğün gibi çok da zenginim. Hatırlıyor musun? Üç yıl önce son defa görüştüğümüzde...»

— «Yanılmıyorsam, Belediye Otobüs İdaresi'nde çalışıyordun.»

— «Evet, hatırında iyi kalmış. Bir gün Almanya'ya giden işçilere imrenerek ben de Avrupa'ya iş bulmaya gittim. İş ve İşçi Bulma Kurumu kanaliyle gitmediğimden hiçbir memlekette bana esaslı bir iş vermek istemediler. Aç kalmıştım. Almanya'da bulaşıkçılık, Belçika'da kundura boyacılığı, Fransa'da çöpçülük yaptım. Sonunda bir Fransız ressamının yanına girdim. Görevim tüplerdeki boyaları sulandırmak, boyaları birbirine karıştırarak açık, koyu türlü renkler meydana getirmekti. İşte ne oldu ise burada oldu. Ben ressama çıraklık, daha doğrusu uşaklık ederken bir 'Dâhi' olduğum anlaşıldı...»

— «Bir dâhi mi?»

— «Evet, bir dâhi!.. Hem de bugün milyonlar kazanan bir dâhi...»

Ahmet Hoşgül çıldırmış mıydı acaba?.. Ummadığı bir yerden eline geçen parayla zengin olunca aklını mı kaçırmıştı? Ne diyeceğimi şaşırmıştım.

Suratım kim bilir ne hal almıştı ki sordu:

— «Ne o hasta mısın?»

— «Yoook!..»

— «Peki öyle salak salak ne bakıyorsun?» Sonra bu durumumun nedenini anlamış gibi «Ha anladım... Bir dâhi olduğuma inanmadın. Sana şimdi ismimi söyleyince inanırsın. Şimdi adım Paul Fricasse'dır.»

— «Canım şimdi alayın sırası değil. Önce sen Türksün, Paul Fricasse'ın kim olduğunu biliyorum. Modern resmin önderidir.»

— «İyi ya işte, o ünlü ressam ben'im bak anlatayım da dinle:

Yanında çalıştığım ressama boya hazırlarken istenilen rengi ayarlayıp ayarlayamadığımı anlamak için sulandırdığım veya karıştırdığım boyaları boş ve lüzumsuz bir tual'e sürer; sonra kuruduğu zaman renkte bir değişiklik olup olmayacağını anlamak için de evin bahçesinde güneşlendirirdim.

Bir gün, evin önünden geçen bir adam, bu tuvallerin önünde durup uzun uzadıya baktıktan sonra bunları kimin yaptığını sordu. Ben de: «Ben yaptım» dedim. Adam hemen bana elini uzatarak: «Sizi tebrik ederim, bunlar üstün değerde birer eserdir» dedi.

Biçare adamın resimden bir şey anlamadığı görünüyordu. Halbuki bir ressam pozu takınarak; «Üstün değerli eserlerdir. ya...» diye cevap verdim. Adam hemen cebinden onbeş bin frank yani senin anlayacağın yirmiyedi bin lira kadar bir para çıkararak bu önemli tablolardan bir tanesini satın aldı.

Üç gün sonra adam yine geldi. Bahçede duran öbür beş tuali de satıp satmayacağımı sordu. Bu tablolar için de yetmişbeş bin frank yani bizim paramızla 130 - 140 bin lira ödedi.

Artık sık sık geliyor ve boyalarla kirlettiğim tuvalleri satın alıyordu. Derken bir gün beni himayesine almak istediğini, istersem villâsının bir katını bana ayırabileceğini söyledi. Adamın böylece bu üstün değerli tabloları hakikaten benim yapıp yapmadığını öğrenmek istediği anlaşılıyordu.

Bu adamın villâsında da onbeş yirmi kadar tuvali kirlettikten yani üstün değerli tablo yaptıktan sonra beni keşfeden sanatseverin yardımiyle Paris'e gidip orada bir sergi açtım. Böylece bütün Dünya eleştirmecileri ve gazeteler dehamı keşfettiler. Tabiî ünlü bir ressam olunca ben de kendime bir sanat adı taktım. Şimdi tablolarım yüzbinlerce franga kapışılarak satılıyor.»

Ahmet Hoşgül sözlerinin etkisini anlamak için beni şöyle bir tepeden tırnağa kadar süzdü. Sonra kulağıma eğilerek:

— «İşin şaşılacak tarafı nedir biliyor musun?» dedi. «Şimdi artık Paris'e getirttiğim ve ilkokula başlamış olan çocuklarım tuvalleri boyalarla kirletiyorlar. Ben de imzamı atıp satıyorum. Üstelik bunlar daha da çok beğeniliyor ve alıcılar daha çok para ödüyorlar...»

«— Bir gün evin önünden geçen bir adam tuallere uzun uzun baktıktan sonra bunları kimin yaptığını sordu.»

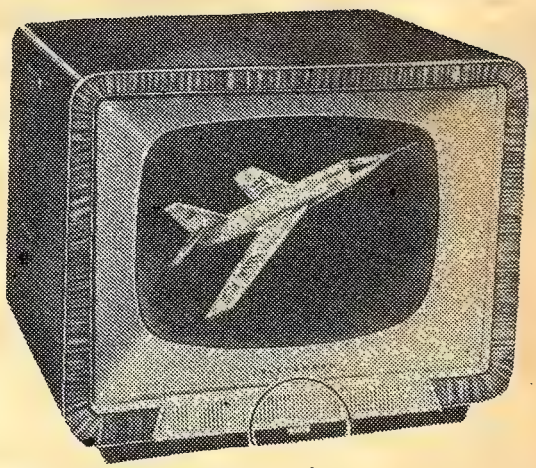

Türkiye'de Televizyon Kuruluyor

TRT (Türkiye Radyo Televizyon) idaresi sorumluları Ankara Televizyon istasyonunun 1968 yılında faaliyete geçeceğini açıklamışlar ve bu konuda çalışmaların ilerlediğini bildirmişlerdir. Dünya'nın uygarlık alanında ilerlemiş ülkelerinde televizyondan bugün aynı zamanda bir eğitim aracı olarak da yararlanılmaktadır. İlerideki sayılarımızda sizlere bir televizyon istasyonunun nasıl çalıştığını anlatacağız.

Gemini

KAPSÜLÜ NEDİR?

Gemini kapsülü ile yapılan denemeler yakın bir tarihte gerçekleştirilmesi ön görülen «Ay Yolculuğu» na hazırlıktır.

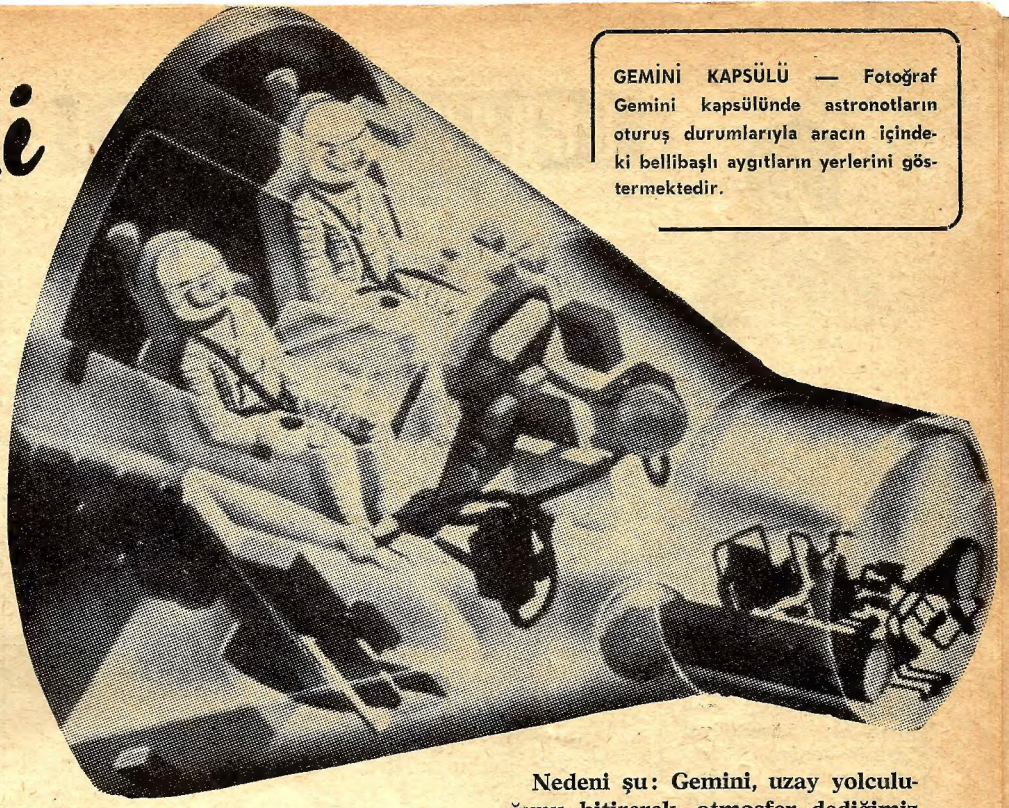

GEMİNİ KAPSÜLÜ — Fotoğraf Gemini kapsülünde astronotların oturuş durumlarıyla aracın içindeki bellibaşlı aygıtların yerlerini göstermektedir.

Gemini (Jemini okunur) kapsülü, «astronot» adı verilen uzay adamlarını taşımak üzere özel olarak yapılmış bir uzay aracıdır.

Bu kapsülün adı nereden gelmektedir? Eski Yunan'lılar takım yıldızların gökyüzündeki biçimlerine bakarak bunlara «Öküz», «Yengeç», «Terazi», «İkizler», «Koç» v. b. gibi birtakım isimler vermişlerdi. İşte bu takım yıldızlardan «İkizler» in İngilizcesi «Gemini» dir. Amerika'lılar, iki astronotu uzaya taşıyabilecek nitelikte bir kapsül yapınca buna «Gemini = İkizler», denemelerin topuna birden de «Gemini Projesi» adını verdiler. Bugüne kadar Gemini Projesi'ne dahil 12 deneme yapılmıştır. Bütün bu denemeler yakın bir gelecekte gerçekleştirilmesi düşünülen «Ay Yolculuğu» na hazırlık mahiyetindedir.

GEMİNİ KAPSÜLÜ NİÇİN GERİ GERİ UÇAR?

Gemini kapsülü ters yönde uçar. Bu gidiş, insana biraz garip görünür. Çünkü uçak olsun, füze olsun, hep sivri burunlarının doğrultusunda giderler. Kapsülün burnu ise yuvarlak ve yassıdır. Buna karşılık kuyruk tarafı ince, uzundur. Demek ki geriye doğru uçsun diye böyle yapılmıştır.

Peki ama diyeceksiniz, ileriye doğru uçmak varken tersine gitmek neden? Gemini kapsülü'nün ilgi çekici yanı da bu ya!

Nedeni şu: Gemini, uzay yolculuğunu bitirerek atmosfer dediğimiz hava tabakasına girerken kapsülün ön kısmına çarpan hava son derece ısınır. Eğer bu kısım düz değil de sivri yapılsaydı, sıcaklık kapsülün her yanını sarar ve içindeki astronotlar öbür dünyayı boylardı!..

«RETRO - FÜZE» NEDİR?

Bir Gemini kapsülü iki «füze» den düzenlenmiştir. Birincisi kalkış sırasında kullanılır. «İtici füze» diyebileceğimiz bu araç birkaç katlı olur ve kapsülü uzaya fırlatır. İkincisi ise bunun tersini yapar: Kapsül yeryüzüne dönerken bir fren gibi çalışır. İşte «retro-füze denilen araç da budur. Retro-füze ateş aldığı zaman kapsüle baskı yaparak onun düşüş hızını kısar.

«ATEŞ KALKANI»

Gemini kapsülü geriye doğru uçar. Kapsülün içinde oturan astronotların yüzü de geriye doğru bakar. Bu, uzay adamları için en elverişli oturma biçimidir. Çünkü iniş sırasında aracın burun kısmına çarpan hava bu bölümü kızıl kor durumuna getirir. Bu yüzden kapsülün burun kısmı yuvarlak ve yassı yapılmıştır. Bu yassı biçim kapsülün yüksek ısı etkisiyle buhar olmasını önleyen bir çeşit «Ateş Kalkanı» dır.

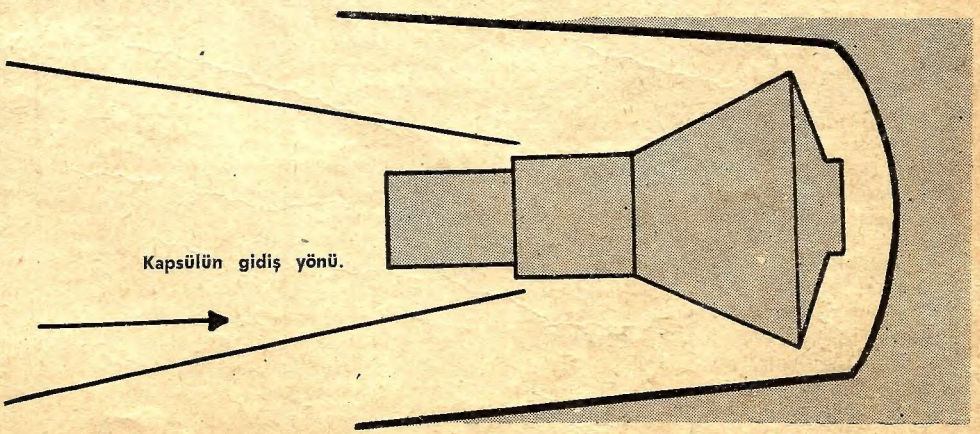

OKUYUCU KÖŞESİ

OKUYUCU KÖŞESİ

Doğan Kardeş bu köşeyi kardeşlerine ayırmış bulunuyor. Göndereceğiniz güzel yazıları, şiirleri, karikatürleri ve çevirileri öteki kardeşlerinize duyurabilmek için bu köşede yayımlayacağız. Mektuplarınızı «Doğan Kardeş Okuyucu Köşesi, Divanyolu Klod Farer Cad. No. 5 — İstanbul» adresine yollayınız.

İtalya'nın Roma şehrinde bulunan okuyucularımızdan Meral Hülya, okuduğu bir kitaptaki Ezop'un hikâyelerini çok beğenmiş. Bunlardan birini tercüme edip bize göndermiş. Aynen aşağıya alıyoruz:

ÖFKE İLE KALKAN ZARARLA OTURUR

Bağı ve meyva bahçeleri tilkiler tarafından pek çok zarar görmüş olan bir adam, bir gün tilkilerden birini tuzağa düşürmeye muvaffak olmuş.

Adamcağız o kadar öfkeliymiş ki hayvanın kuyruğuna mazot sürülmüş bir bez bağlayıp bunu ateşe vermiş.

Korku ve acıyla neye uğradığını bilemiyen tilki, can havliyle kendisini olgunlaşmış, hasada hazır bir durumda olan buğday tarlasının içine atmış. Böylece buğdaylar ateş almış, rüzgârın da etkisiyle koca tarla bir iki dakika içinde yanıp kül olmuş.

☆

Erenköy'den Zeynep Göker adındaki okuyucumuzun gönderdiği şiiri aynen aşağıya alıyoruz:

SONBAHAR

Soldu çayırlar,
Sarardı bayırlar,
Göçe başlarken kuşlar
Geldi yine sonbahar.

★

Bütün bağlar, bahçeler
Bürünür solgun renge.
Yeşile vedâ eder,
Girer başka âhenge.

KARİKATÜR

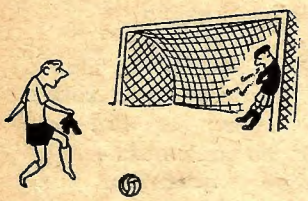

Yazısız

ROBERTA CAMMAROT: Corso V. Emanuele 508, Napoli - İTALİA **(13 - 14) yaşında olup İtalyanca bilen kartpostal koleksiyoncusu gençlerle mektuplaşmak istiyor.**

RENATA BARBA: Via C. Rossa 33, Milano - İTALİA **(Kartpostal koleksiyoncularıyle değiş tokuş yapmak istiyor.)**

ANTONİETTA BENEDETTİ: Via Feggiani 5, Macerata - İTALİA **(Fransızca, İspanyolca ve İtalyanca olarak bütün Dünya öğrencileriyle mektuplaşmak istiyor.)**

FRANCESCO DE CAVİ: Via Galloro 18, Ariccia (Roma) - İTALİA **(14 - 15 yaşındaki gençlerle İngilizce veya İtalyanca dillerinde mektuplaşmak istiyor.)**

BELLA NOVELLİNİ: Via G. De Cani 6, Mantova - İTALİA **(16 - 18 yaşında İngilizce veya İtalyanca bilenlerle mektuplaşmak istiyor.)**

BRUNO BETTENZANİ: Via Rodolfo 39, Concesio (Brescia) - İTALİA **(Mineraloji ile ilgilenen öğrencilerle mektuplaşmak istiyor. İtalyanca yazılacak mektuplara hemen cevap vereceğini söylüyor.)**

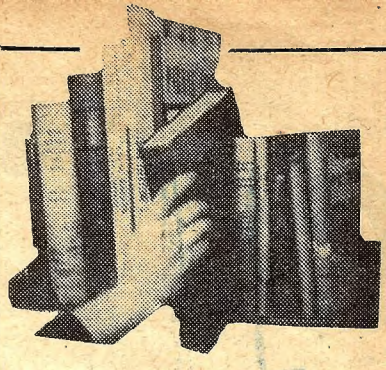

YENİ YAYINLAR

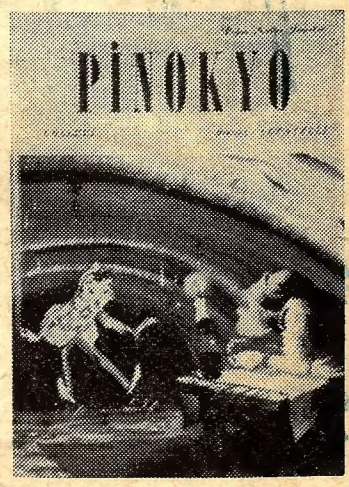

Collodi

PİNOKYO

Doğan Kardeş «Dünya Çocuk Masalları» serisinin ikinci kitabıdır. İtalyan ressam Lupatelli'nin baştanbaşa renkli resimleriyle süslüdür. Lüks ciltli fiatı 15 liradır.

DOĞAN KARDEŞ
in
GÜZEL KİTAPLAR SERİSİ

Mario Giussan
BUFALO BİL
(Batılı Süvari)

Amerika İç Savaşı'nda Kuzey'lilerin yanında savaşan ve vatanı uğrunda her tehlikeye göğüs geren 20 yaşındaki kahramanın inanılmaz serüvenlerini anlatan bu güzel roman, Asım Baltacıgil'in temiz Türkçesiyle dilimize çevrilmiştir. Ciltli fiatı 10 liradır.

BİLGİ TESTLERİ

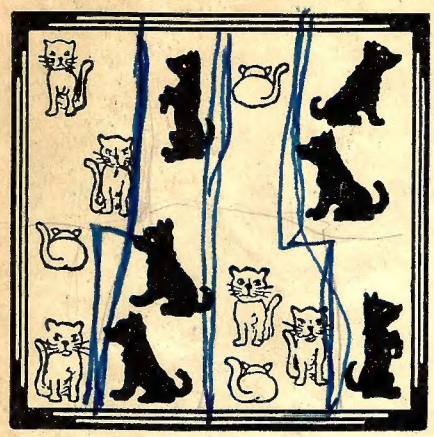

★ Kedilerle köpeklerin birbirleriyle boğuşmasını önlemek amacıyla bu bahçeyı biçim ve yüzölçümü bakımından eşit dört parçaya bölünüz.

4	+	5	+	8	17
+	■	+	■	−	+
8	+	7	−	3	5
+	■	−	■	−	+
9	−	6	−	2	1
14	+	6	+	3	46

★ 1'den 9'a kadar olan sayıları yukarıdaki resimdeki gözlere o biçim serpiştiriniz ki sağ taraftaki ve alttaki yekûnların toplamları 46 olsun.

★ Çölün ortasındaki bir vâhada deveci Ali 4 litre deve sütü satacaktır. Ali'nin elinde üç kap vardır. Bunlardan biri 8 litreliktir ve süt doludur. Boş olan öbür kaplardan birincisi 5 litrelik, ikincisi 3 litreliktir. Deveci Ali bu üç kaptan yararlanarak müşterisine 4 litre sütü nasıl verecektir?

Siz Olsanız Ne Yapardınız ?

Bir Hırsızlık Olayı

Los Angeles'in en lüks mahallelerinden birinde oturan petrol kralarından George Comberry'nin karısına ait onbin dolarlık mücevherat çalınmıştı. Hırsızı bulmakla görevlendirilmiş olan polis müfettişi Benson, hemen petrol kralının villâsına koştu.

George Comberry'nin karısı kütüphanenin bir köşesindeki koltuğa oturmuş iki gözü iki çeşme ağlıyordu. Kadın:

— «Daha kıymetli şeylerim çalınsa idi bu kadar üzülmezdim» diyordu. Bu mücevherlere niçin bu kadar önem verdiğini şu sözlerle açıklıyordu: «Onlar, bana şimdi cennette bulunan anneciğimin hatırası idiler...»

Hırsızlık, George Comberry ile karısının bir davette bulundukları sırada yapılmıştı. Evde, petrol kralının iki karısından olan oğlu Johnny'den başka kimse yoktu.

Sosyetede at yarışlarına fazla düşkün olmakla ün salmış olan Johnny, olay hakkında bildiklerini şöyle anlattı:

— «Babamla anneliğim bir davete gitmişlerdi. Hizmetçilerin de izin günü olduğundan evde yalnızdım. Başım ağrıdığından erkenden yattım. Bir aralık alt kattan gelen bir gürültü ile uyandım. Hemen ropdöşambrımı giyinip tabancamı aldım ve alt kata indim. Kütüphanenin penceresi kırılmıştı. Pencerenin perdesi rüzgârdan uçuşuyordu. Yazı masasının karşısında bulunan gömme kasanın kapağı açık duruyordu. Hırsızlar, ben aşağı ininceye kadar işlerini görüp kaçmışlardı...»

Müfettiş Benson odaya şöyle bir göz attı. Pencereler kapalı idi, yalnız bir tanesinin camları kırılmıştı. Gömme kasanın kapağında ve pencerede parmak izi yoktu. Yerler de temizdi. Bir iz bulmak ümidiyle terasa çıktı. Orada da hiçbir iz yoktu. Yalnız pencerenin önünde cam kırıkları duruyordu.

Hırsızı bulmaktan ümidini keserek merkeze dönen Benson tam raporunu yazacağı sırada, elini alnına vurarak söylendi:

— «Tuh Allah belâsını versin, nasıl oldu da daha önce farkına varmadım!... anlaşılan artık ihtiyarlıyorum.»

(Polis müfettişi Benson'un farkına varamadığı şey nedir? Benson hırsızı bulmuş mudur? Buldu ise kimdir? Siz bu soruların cevabını bir hafta içinde bulamazsanız, önümüzdeki sayıda cevaplarını yine bu sayfada okuyabilirsiniz).

GEÇEN HAFTAKİ «KATİL KİM?» BAŞLIKLI TESTİN ÇÖZÜMÜ

«Katil, sanayici Ahmet Fırfır'ın uşağı Sedattır. Uşak, polis müfettişine verdiği ifadeyle yalan söylediğini belli ediyordu. Cinayetin işlendiği saat, uşağın dediği gibi 8 olmayıp daha erken bir zamandı. Güneşin henüz doğmadığı anlaşılıyordu. Çünkü pencere kapalı, perde de yarı örtülü idi. Bu durumda güneş doğmuş olsa idi, dışarısı aydınlık, içerisi de loş olur, katil de iyi nişan alamazdı. Katil olan uşak dışarıdan ateş edip efendisini öldürdükten sonra hemen içeri koşmuş, böylece Ahmet Fırfır'ın yeğeni Oğuz yataktan kalkıp aşağı indiğinde onu amcasının cesedi başında görmüştü. Polis müfettişi, uşağın cebindekileri ve ceketini kontrol edince bu düşüncesinde yanılmadığını anladı ve Sedat'ı tevkif etti. Uşak Sedat, cinayetten sonra elindeki tabancada iz bırakmamak için silâhı ceketinin eteğiyle silmiş ve yine ceketinin ucu ile namludan tutarak yere bırakmıştı. Böylece namludaki barut kokusu ceketin eteğine sinmiş ve ayrıca hafif bir leke bırakmıştı.»

BULMACA

Soldan Sağa: 1 — Müslümanlarda kutsal bir ay, 2 — Adam öldürme, 3 — Eskiden kadın berberi anlamına kullanılan bir kelime,

Yukarıdan Aşağıya: 1 — Eti yenen küçük bir deniz hayvanı, 2 — Demir-Çelik sanayiimizin ilk kurulduğu yer, 3 — Cam dolap, vitrin veya hamamlarda soyunulan yer.

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜMÜ:

Soldan Sağa: 2 — İs, 3 — Âsa, 4 — Atalar, 6 — Alo, 7 — Yaratma, 10 — İbiş, 11 — Çanakkale.

Yukarıdan Aşağıya: 1 — Hisar, 2 — İsa, 3 — Âlet, 4 — Alabaş, 5 — Torik, 8 — Aşk, 9 — Ateş.

DURUN YOKSA ATEŞ EDERİM...
ARKA-NA BAK STİF.
KAPANA DÜŞTÜK
BUNLARDAN MI KORKACA-ĞIZ ?. ATEŞ EDELİM...
ÖNCE STİF ATEŞ ETTİ..
KARDAN ADAMLARDAN BİRİ VURULUNCA KAR-LAR ERİDİ...
ALTINDAN UZAY ELBİSESİ GÖRÜNDÜ
SONRA İNCE BİR SES DUYULDU..
DİKKAT EDİN SİZE EL SÜRME-SİNLER.. SAKIN DOKUNMAYIN.
SONRA UZAY ELBİSESİ YERE BOMBOŞ DÜŞ-TÜ... İÇİNDEKİ ERİ-MİŞTİ...
GİZLİ IŞIN-LARI KULLA-NALIM. ATEŞ. TOP'A DÖNE-LİM...
TEMİZ-LEDİK.
NE YAZIK Kİ YIKILAN KARDAN ADAMLAR VENÜS'ÜN ÜZERİ-NE DEVRİLDİ...
AAYY!. STEVE!

(Devamı var)